

$h =$ סכום "מרחקי מנהטן" של כל משבצת ממיקומה הנוכחי אל מיקומה במצב המטרה.
נראה כי h היא אדמיסיבילית; כלומר, מעריכה מלמטה את כמות ההזזות שיש לבצע עד מצב המטרה.

הסבר נכונות לפונקציה ה-היוריסטית:

סכום מרחקי מנהטן מורכב מכמות ההזזות המינימלי שיש לבצע לכל משבצת, עד למקומה במצב המטרה. היות ובכל הזזה מזיזים משבצת אחת בלבד, כל הזזה "מקדמת" משבצת אחת אל עבר מצב המטרה שלה. לכן, לא ייתכן כי הזזה אחת תקדם 2 משבצות אל מצב המטרה שלהן, ומכאן שמינימום ההזזות עד למצב המטרה לא יהיה פחות מסכום ההזזות המינימליות לכל משבצת = סכום מרחקי מנהטן. בנוסף, נראה כי חישוב מרחק מנהטן באופן כללי מוריד אילוצים מהבעיה: במרחק מנהטן מניחים כי ניתן להזיז את המשבצות אל עבר משבצות חסומות. לכן, נסיק שאורך הפתרון לבעיה המופחתת הוא בהכרח שווה ל- או קטן מ- אורכו של הפתרון לבעיה המקורית, הקשה יותר.

הוכחת נכונות פורמלית לפונקציה ה-היוריסטית:

תהי $h(n)$ הפונקציה ה-היוריסטית שמחשבת את כמות ההזזות שנותרו ממצב n למצב המטרה h . היא סכום מרחקי מנהטן, כפי שמוגדר למעלה), ו- $h^*(n)$ הפונקציה שנותנת את כמות ההזזות המדויקת שיש לבצע ממצב n עד למצב המטרה. אוכיח כי $h(n) \leq h^*(n)$ לכל n .

נניח בשלילה שקיים n עבורו $h(n) > h^*(n)$, כלומר, $x = h(n)$ הזזות, ו- $y = h^*(n)$ הזזות, כאשר $y < x$. לכן, קיימת לפחות הזזה אחת מיותרת מתוך x ההזזות ($y \leq x+1$). היות ו- x מורכבת מסכום ההזזות המינימליות שכל משבצת צריכה לזוז: $x = x_1 + x_2 + \dots + x_k$ ($x_i =$ מרחק מנהטן של משבצת מספר i , עבור לוח בגודל $(k+1) \times (k+1)$) קיימת לפחות הזזה אחת מתוך רצף ההזזות x_i שהיא מיותרת, ומתבצעת כחלק מרצף ההזזות x_j ($i \neq j$). היות והרצף x_i מתאר הזזות של משבצת i בלבד, ו- x_j מתאר הזזות של משבצת j בלבד, ובכל הזזה מקדמים משבצת אחת בלבד, לא ייתכן כי בהזזה של משבצת j תזוז גם משבצת i . קיבלנו סתירה.